

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 8, БРОЙ 35, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

юли 2018

Вестникът е лауреат на Седмия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г. - първо място
Носител на трета награда в Шестия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Носител на първа награда в Четвъртия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2016 г.
Носител на първа награда в Петия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2017 г.
Носител на първа награда в Шестия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2018 г.

Цена 1 лев

Здравей, лято!

Пожелаваме ви невидени досега неща и непочувствани усещания

- ✓ *Защо чакаме с такова нетърпение лятната ваканция? – стр. 3*
- ✓ *Защо обичаме и...мразим лятото? – стр. 3*
- ✓ *Какво да изберем – море или планина? – стр. 3*
- ✓ *Как да прекараме лятото, а и живота си – зависи само от нас – съветите на пътешественика Андрей Охеда специално за нас и нашия вестник – стр. 6*
- ✓ *Полezni съвети за летните дни – стр. 4*

- ✓ *За пълноценно книжно лято – не пропускайте стр. 9*
- ✓ *Ако избирате филмово лято, със сигурност посетете стр. 9*
- ✓ *Има ли начин да се преборим със скуката в дългите летни дни – стр. 4*
- ✓ *Познаваме ли добре родния си град – проверете на стр. 12*

С бели гълъби и „Моя страна, моя България“

изпратихме
Випуск 2018
Интервю с
Виктория Йорданова – отличник на випуска
Стр. 2

Ексклузивно интервю със спортната легенда Владо Николов, и как се учим от най-добрите – стр. 10

“Приятно прекарване” или “приятно изкарване” на ваканцията – поредната езикова консултация в „Граматика на грешките” – стр. 11

Творчески приключения

Как наученото в училище провокира и повдига въпроси с много отговори?

- ✓ *Да мислиш или да действаш? – стр. 7*
- ✓ *Бягството от думите е лесно, а как ще се спасим от онова, което премълчаваме? – стр. 7*
- ✓ *Кой съм аз? – стр. 6*

Зад кадър

Ние – през погледа на другите
Родителите – през нашия поглед. Как виждат себе си осмокласниците в края на учебната година Стр. 6

Как малчуганите празнуват Деня на детето

Какви подаръци получават? Стр. 8

С бели гълъби и „Моя страна, моя България...” изпратихме Випуск 2018

На 11 май СУ „Иван Вазов” изпрати своите абитуриенти - емоционален момент както за зрелостниците, така и за техните учители, родители, приятели...

Цялото училище преживя заедно с тях вълнуващите мигове

Репортаж

Музика, на фона на която излизат абитуриентите за последен път като ученици. Знаменосците заемат своите места, където чакат и момчетата и момичетата от 11 клас, избрани като най-заслужили да поемат знамената и да ги пазят чисти и неопетнени. Из-

дигат се знамената на Република България, СУ „Иван Вазов” и Европейския съюз под звуците на българския химн и химна на Европейския съюз. Начало на празничния ден. Следват поздравления и пожелания от директора на училището Димитър

Митев, от гости на тържеството, от единатосетокласниците... Абитуриентите също имат думата. С празнична програма и българско хоро завърши тържеството - така си мислехме. Изненадващо след това всички се подредиха пред входа на училището и под звуците на емблематичната песен на нашия съгражданин Емил Димитров „Моя страна, моя България” полетяха бели гълъби. Някъде напред и нагоре, накъдето и всички те от този ден нататък ще летят, за да намерят своето място... А за многото сълзи в очите и сами се досещате. Последни думи, менче с вода, прощаване с преподаватели и училищното знаме... Успешен полет, скъпи съученици - напред и нагоре!

Анна Стайкова 10б

На 20 юни всички получиха дипломите си за успешно завършено средно образование. Директорът на училището Димитър Митев започна с отличниците на випуска. Да ги аплодираме за високите резултати и последователния и упорит, оказа се, и резултатен труд.

Отличници на Випуск 2018

Виктория Йорданова, Мерилин Писина, Росица Цветанова, Росица Стоянова, Виктория Росева, Ивайло Митев, Преслава Кръстева, Анелия Миланова, Вероника Георгиева, Калоян Костов, Теодора Маринова, Цветослава Ангелова, Сийяна Василева, Теодора Стайкова, Йоана Добрева, Кирил Прокопов, Нели Антонова, Петя Петрова, Стефани Рускова, Габриела Йорданова, Антония Богданова, Линда Дойчинова, Александра Маринова.

На Виктория, Мерилин, Магдалена и Преслава им бе връчен и благодарствен адрес от ръководството на училището за работата им във вестника и в сайта на училището и за тяхната помощ в развитието им.

Елица Борисова 8б

Виктория Йорданова, отличникът на Випуск 2018: „Човек трябва непрекъснато да се самоусъвършенства и да се обогатява...”

Тя е умна, красива и амбициозна. Достойна е за възхищение. Вероятно сте срещали името ѝ под много от статиите в сайта ни. Постъпва в нашето училище едва в пети клас, а тази година завършва като отличника на випуска. Отличен 6.00! Как ви звучи? Виктория завърши 12Б клас с класен ръководител Горан Делиев. Неотдавна, малко преди завършването, ви представихме този клас на страниците на „В@з Буки Веди”. Именно 12Б бяха учениците с най-високия среден успех. Срещнах се с Виктория Йорданова, за да ми разкаже повече за своите успехи и цели.

- Какво е чувството да си отличникът на випуска? Ти ли единствената с пълно шест?

- Чувството е невероятно. Не защото съм единствената с пълно шест, а защото знам, че усилията ми през всичките тези години най-накрая бяха възнаградени. Имало е моменти, в които ми е било наистина трудно, но винаги съм се стремяла да давам най-доброто от себе си. И сега, като виждам успеха си, знам, че всяка една трудност си е заслужавала.

- Това означава ли, че можеш да учиш, където пожелаеш?

- Да, но в чужбина. Извън България кандидатстването става „по документи“ и отличната диплома е най-силното предимство, докато тук приемът в повечето университети става с помощта на кандидат-студентски изпити.

- Какви са оценките ти от матурите? Как избра втория предмет за матура? Би ли дала някои съвети на тези, които още се колебаят?

- И на двете матури изкарах 6.00. Да си призная, че изобщо не съм очаквала да постигна такива резултати. Второто ДЗИ, което държах, беше по английски език, тъй като го уча още от детската градина. Искам да посъветвам учениците да не слушат тези, които казват, че матурите по английски и биология са най-лесни, защото това може да им изиграе много

лоша шега. Истината е, че всеки предмет си изисква подготовка и просто не трябва да се рискува. Нека изберат това, в което мислят, че са най-силни.

- Към каква професия си се насочила? Кога взе това решение?

- Ще изучавам мултимедийна журналистика в Англия. Винаги съм знаела, че ще се занимавам с хуманитарни науки, защото писането е една от силните ми страни. Искам да съм посредникът между новините и обикновения човек, да пресъздавам не само истории, но и съдбите на хората, участвали в тях.

- Защо предпочете чужбина?

- Аз вече направих своя избор. И макар да знам, че близките и приятелите ми в България ще ми липсват, мисля, че взех правилното решение. Образованието в чужбина дава сигурна реализация на младите и това е нещото, което най-силно ме привлича. Методите на обучение се различават значително от тези у нас. И ако в България студентите получават повече теоретично знание във ВУЗ-овете, то в чужбина се набляга предимно на практиката и работата в екип. Нещо, което в България липсва.

- Какво предпочитат твоите съученици? По какъв път ще поемат?

- Ние всички сме много различни, затова и всеки един от нас е ори-

ентирал стремленията си в различни посоки. Много от съучениците ми ще се развиват в сферата на медицината, други - в правото, трети - в бизнеса. Випускът ни беше изключително силен, всички са много амбициозни и мисля, че съучениците ми ще успеят да се реализират успешно.

- Мислиш ли, че тук, в Плевен има достатъчно перспективи?

- Смятам, че човек трябва непрекъснато да се самоусъвършенства и да се обогатява, да опознава нови места и да търси нови усещания, но разбира се, никога да не забравя откъде е тръгнал. В Плевен няма достатъчно перспективи за младите, затова и много от тях търсят реализация в големите градове или извън България. Градът ни е с богато историческо и културно минало и нещо трябва да се направи, за да задържи младите хора тук.

- Ти чувстваш ли се като победител в битка? Каква е цената да бъдеш отличник? А има ли стратегия?

- Наистина утежнените училищни програми и огромното количество информация, с които трябва да се справиш, могат да се определят като „битка“, която спечелих успешно. И всичко, разбира се, си има цена - безсънни нощи, неуморен труд, нерви и време, посветено на каузата. Стратегия нямам, просто винаги съм се стремяла да

давам най-доброто от себе си и да успявам, защото самата аз се чувствам удовлетворена от себе си по този начин.

- Какви са емоциите след напускането на тази сграда? Какво би искала да изпратиш и какво да остане?

- Още не мога да повярвам, че на 15 септември няма да се върна обратно в училище, но едновременно с това съм и обнадеждена, че отварям нова страница от живота, която ще ми донесе и много нови преживявания. Искам да запазя усещането за сигурност, което са ми давали всички тези години, защото наистина ученическите години са едни от най-хубавите. С напускането на училище идват и безкрайните отговорности и за един ден се превръщаш от ученик, зависещ изцяло от родителите си, във възрастен, който сам трябва да се справя с изпитанията на живота. Искам да изпратя напрежението, защото понякога наистина е смазващо да успяваш на всяка цена. Но, както вече казах, всичко си е заслужавало.

- Едно от най-дългоочакваните събития за всеки ученик е балът. Какви емоции ти донесе балът на випуск 2018?

- Балът беше чудесният завършек на дванадесетте години в СУ „Иван Вазов“. Всички си прекарахме невероятно и мисля, че това се превърна в събитие, което ще помним цял живот. Еуфорията около завършването ни бе огромна и несъмнено успяхме да предадем празничния дух на целия град!

- Щастлива ли си, че завършваш точно това училище? Какво ще пожелаеш на нашите съученици?

- Щастлива съм, защото си тръгвам оттук като изградена млада личност, готова да покорява нови върхове. На всички мои съученици искам да пожелаея да следват мечтите си, независимо колко големи са те. И да не се отказват никога, колкото и трудно да им се струва. Защото най-сладките победи... са изстраданите!

- Благодаря за искрените думи! Успех!

Камелия Григорова 10б

Здравей, лято!

Пожелаваме ви невидени досега неща и непочувствани усещания!

През стъкло от лято

На косите ми поляга като пъстра селска кърпа радостта. А дъждовете ме обличат със вода. И немирна струя въздух смешно дрехите ми дърпа. Хвърля светла сянка облак като дядова брада. И препълнена със лято, през стъкло от лято гледам, за да видя как топи се като синя свещ нощта. За да видя сън от лято, през стъкло от лято гледам, за да видя невидени досега неща.

Петя Дубарова

Защо чакаме с такова нетърпение лятото и ваканцията?

Не е лъжа, че повечето от нас нямат търпение да дойде лятото. Това е сезон, през който сме свободни за забавления, за близки и приятели, както и за нас самите. Но 3 месеца неангажираност не са ли много? За да си отговоря на този въпрос, реших да проследя какво толкова правим през този любим наш сезон, което не можем да правим през останалите три. Защо харесваме да сме свободни за такъв голям период от време и какви са предимствата на топлото време.

Раздяла с училището

Оказва се, че девет месеца учене са много. Не е лесно да ставаш рано, да запомняш уроци, да пишеш домашни, да се подготвяш за тестове и едновременно с това да се опитваш да поддържаш социален живот толкова дълго време! Като включим и нещо важно, което повечето възрастни забравят – ние все още израстваме и се изграждаме като личности! Нека и не пропускаме, че част от учениците са забравили какво е да си свободен, защото цяла година са се подготвяли за предстоящите изпити! Като млади личности, ние сме пълни с енергия и имаме нужда да я изхабим в разходки и приключения, не в стоене в класната стая!

Приятелите

През учебната година нямаме много време да излизаме с приятели. Вместо това дружим със съучениците си. Но лятото не се налага да се правим, че харесваме някого. Тогава сме напълно свободни да прекарваме време с истинските си приятели и да се държим така, както искаме да се държим!

Дрехите

Макар че нямаме училищна униформа, ние пак трябва да подбирате дрехите си. Къ-

сите поли, тесните потници и тениските с черепи са само част от нещата, които не можем да носим, докато ходим на училище. През лятната ваканция обаче всеки носи това, което си поиска. Ето защо хубавите ни дрехи седят в дъното на гардероба!

Книгите

Дори и голяма част от учениците да не обичат да четат, то им се налага. Задължителната литература в повечето случаи не се харесва, но лятото е период, в който много от нас сами определят какво, кога и къде да четат!

Почивките

Ето и нещо, което всеки един от нас очаква. Дали на море, или на балкан, всички обичаме да си починем, да се поразглезим и да получим тен, разбира се! Обикновено ходим със семейството си и по този начин си създаваме спомени за цял живот! Още едно доказателство, че лятото е сезон за радости и приключения!

Каквото и да решите да правите, не забравяйте едно – да бъдете себе си! Всички ние ви пожелаваме весело прекарване на лятото и приятно създаване на спомени!

Зина Махмудова 8б

Море или планина

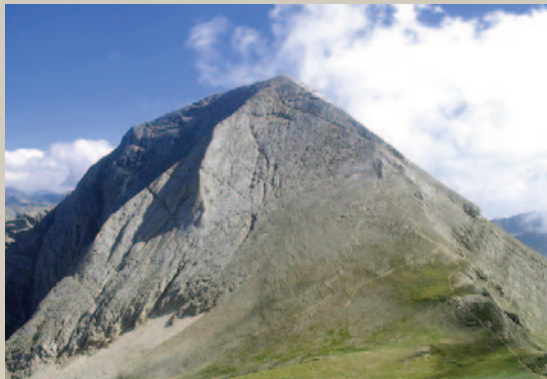
Трудно е да се каже - и двете имат своите плюсове и минуси. Също така зависи и от предпочитанията ни. Ако някои от вас успеят да отидат и на море, и на планина, значи са големи късметлии. Въпреки това си има хора, които предпочитат само едното. Тук може би ще разберете защо.

Хубавата страна на планината

Сред природата сте..., което е прекрасно за тези, които я обичат. Когато се качите на някоя скала или връх и погледнете отвисоко, просто се разхождате сред гората или седите на някоя полянка, се чувствате свободни. Също така през по-

(така я виждат голяма част от хората, които предпочитат морето).

Сред природата сте, което значи, че можете да срещнете опасни горски животни. За щастие повечето от тях бягат. Повечето! Пазете се много от змиите! Има комари и други различни насекоми.

вечето време е хладно и изгаряте по-малко, макар че пак трябва да се внимава, защото сте по-близко до слънцето! Посещавате невероятни природни и архитектурни забележителности и спортувате, докато го правите! Има романтични поточета и водопади, а също и страхотни гледки (на които можете да си направите селфи и да го покажете на приятелите си). Вероятността да срещнете различни горски животни е голяма. Возите се с лифт! Това е забавно за тези, които не се страхуват от високото и от това да нямат земя под краката си. Но пък често могат да се качат с големи джипове по винаги неравните и не чак толкова приличащи на пътища черни пътечки, което е незаменяемо преживяване, особено ако седалките на джипа са открити. Няма да е зле обичащите адреналина да пробват някой планински спорт като скално катерене, както и да скочат с бърнджи или да се издигнат с балон над хълмовете.

Неприятната страна на планината

Невнимателните са в опасност от отравяне. За да посетите забележителностите, обикновено се движите по стръмни места, натоварвате се и ви болят краката. Вечер е студено. Телефоните, таблетите и лаптопите са застрашени от липса на интернет и дори от лоша връзка, когато звъните на някого. Все пак по-добре имайте мобилна връзка. Тя може да ви послужи и да ви помогне, ако се изгубите (това също е минус, затова трябва да сте добре подготвени в случай, че посещавате по-диви места).

При височините няма въздух и на организма му отнема поне половин-един час, за да свикне. Енергията, която излъчва планината, смазва тези, които не са свикнали с нея.

Хубавата страна на морето

Големи курорти и луксозни хотели. Топъл пясък, в който копаете дупки, строите стени, замъци и др. Морската вода ви кара да ядете и пиете повече, но това е защото има силен втпяващ ефект върху тялото. От слънцето хващате тен. Може да четете, разглеждате списания или неща в интернет, или да слушате музика, докато се излежавате под чадъра на плажната хавлия или на белия шезлонг. Освен това има барбарони, различни дивани и кресла, пълни с възглавнички и по средата с масички. За забавление плажът

често разполага с водни колела и разнообразни неща, върху които седате и се държите здраво, докато ви разнасят наляво-надясно из морето, има водолазни експедиции и се гмуркате навътре във водата. А и защо не опитате някой воден спорт?

Недостатъците на морето

Пясъкът е горещ. От водата много се изгаря, а също и под чадъра (затова не обичам много морето – свързвам го с болка, въпреки че се мажа старателно. Но ми е приятно, като плувам)! Докато стигнем до хавлията, по краката ни вече е полепнал пясък. Книгите и списанията се мокрят, ако не от тялото, то от косата ни. Чантите ви са пълни с пясък, както храната и общо взето всичко. Цените са до небесата. Водата някой път е мръсна и прекалено пълна с водорасли. Тук също сте застрашени от змии! Даже повече, отколкото в планината. Затова внимавайте с усамотените и безлюдни плажове!

Всяко нещо – с недостатъците си. Изборът е ваш! Въпреки своя избор, се опитам да бъда безпристрастен. Не се влияйте от моите предпочитания, които със сигурност личат. Аз също ходя на море. Нищо, че не мога да мръдна, без да изохкам.

Елица Борисова 8б

Защо обичаме и... мразим лятото?

Лятната ваканция най-сетне дойде. Замисляли ли сте се, че харесваме лятото най-вече, защото почиваме най-дълго и не ни се налага да ставаме рано за училище? Ами ако завършвахме през зимата и тогава не учехме няколко месеца?! Щяхме да обичаме лятото само защото е топло. Е, има и много други причини, заради които чакаме сезона с нетърпение. Например

можем да излизаме спокойно навън и да се забавляваме до късно вечерта. Незаменимо преживяване е висенето с приятели по улиците. Успяваме да се видим с повече хора. Ходим на така любимото море, където хващаме тен, и планина. Не ни е забранено и няма голяма опасност да се разболеем, когато ядем сладолед и други замра-

зени вкусотиин. Практикуваме по-дълго любимите си занимания, хобита и спортове... или поне повечето от нас.

Сега се замислете какво не обичаме през лятото. Да изгаряме и постоянно да си слагаме плажно масло и слънцезащитен крем; да сме болни и да сме вкъщи, докато останалите са навън; да вали на плажа или да хвърлят пясък нарочно или без да искат по плажната ни хавлия; да ни падне банският...!

А дали знаете, че има хора, които въобще не обичат лятото? Най-гадно им е на тези, които практикуват зимни спортове и не могат да си позволят да отидат на другата страна на Земята или в някоя висока планина. Освен това много от нас не харесват прекалено голямата жегата и суша. През пролетта и есента времето е идеално и умерено, но през лятото все едно всички сме затворени в ада и постоянно се потим. В морските курорти и градове има прекалено много хора и се чувстваме като риби в консерва. Изморяваме се бързо. Може да ни стане лошо или дори да получим слънчев удар. Всичко мирише повече и то само нещата,

които носят неприятни миризми. Има комари! И то огромни! Особено тази година са с впечатляващи размери. Ако сте решили да ходите в Кайлъка или някъде другаде на по-хладно, задължително си вземете нещо, с което да ги отблъснете, защото дългите дрехи не помагат и само ви загряват още повече. Начинът, по който някои хора се обличат. Поне един път сме виждали скандално разголени мадами или дори деца и други неприлично облечени хора. Повечето фенове на морето си мислят, че щом е морски град, трябва да извървят целия път до плажа по бански. Да знаете, че издадох нов закон и това вече е забранено. И честно казано, от толкова много свободно време не винаги имаме какво да правим и поне един ден от лятната ваканция скучаем.

Но, хей! Надявам се всичко това да не ви е настроило много отрицателно към ваканцията. Ако е така, се върнете и прочетете само началото. Пожелавам ви, без значение дали харесвате сезона, или не, да си изкарате страхотно и незабравимо лято!

Елица Борисова 8б

Скучно ми е

От толкова много свободно време няма как поне един път да не изпитаме скука и да не се чудим с часове какво да правим. По тази причина реших да ви предложа няколко интересни и забавни занимания, които да пробваме през ваканцията.

На първо място слагам предложението да се възползвате от „излишното“ свободно време (според мен всяка минута е от значение) и да прекарате повече време със семейството си или други роднини. Така ще се опознаете по-добре и ще засилите връзката помежду си.

ново хоби или опитайте някой спорт. Ходете на фитнес, стрелба с лък, конна езда, тичайте в парковете. Препоръчвам ви да си вземете домашен любимец, без значение какъв. Ако имате куче, се заемете сериозно с обучението му и го научете на различни но-

Ако сте в града, защо да не поикате приятели и не отидете на кино? Има вероятност всички да са заети, тогава гледайте любимия си жанр филм вкъщи.

Може да направите още толкова много други неща - да организирате експедиции и да се разхождате сред природата, да си направите къмпинг на двора или в безопасен район. Ако мястото, в което се намирате, ви предлага възможност да плувате с лодки, то непременно се възползвайте от това. Само че си носете нещо, което отблъсква комари, тъй като те се събират главно около водата. Отидете за риба, учете се как да оцелявате. Само внимавайте с това. По-горе писах за семейството, а защо не посетите някои от любимите си учители?! Посетете музей, театър или туристическа атракция. Съберете голяма група и организирате бой с водни бомби, пистолети и др., за да е по-забавно позволете на непознати също да се включат. Пробвайте нови неща. Намерете си

мера. В интернет може да намерите много указания как да го направите. Извеждайте го навън. Това ще бъде приятно занимание и за двамата ви. Нахрани бездомно животно. Повярвайте ми, ще се почувствате горди, че сте помогнали. Отидете в боулинга, обиколете всички магазини. Посетете фестивал. Вечер, ако има фойерверки, не ги пропускайте. Може пък просто да съзерцавате звездите и да се опитате да намерите съзвездията. Пробвайте да сготвите нещо. Организирате пикник, в което да има бой с възглавници. Помогнете на някого в беда или просто му съдействайте в градината или домакинството. Подгответе се за училище. Защо в последния момент, когато има голяма навалица, трябва да си купувате необходимите неща?

Това бяха моите съвети. Мисля, че има за всеки ден по нещо. Наслаждавайте се на лятото, защото то ще свърши много бързо!

Елица Борисова 8б

Посетете Троянския манастир

Това е едно от интересните места, на които съм била много пъти с родителите си. Направи ми впечатление, че всеки път забелязвам нещо ново. Например последния път беше преди около

опашката излизаше навън. Много ми харесва атмосферата, обстановката и ви препоръчвам да посетите и вие това прекрасен и свято място. По пътя към манастира могат да се

месец - бяха реновирали част от сградата и на тази част беше изписана нашата азбука. Забелязах също, че докато чаках за снимка с файтона, който беше оставен на входа, имаше много хора, а в магазина за сувенири

видят в специални магазини различни ръчно изработени стоки, може да се посети и автентична гърнчарска работилница.

Миглена Марчева 9б

Полезни съвети за летните дни

Носите ли слънчеви очила? Защо? Обзалагам се, че една голяма част от вас ги носят, защото са подходящ моден акцент към визията ви. По какво ги избирате? Разбира се, че по формата и цвета. Сигурно имате и различни чифтове за всеки тоалет! А откъде ги купувате? Няма да ви укорявам, че в повечето случаи не са от оптика, както е редно, но ще поставя няколко акцента върху ползите и вредите от разликите в качеството, на които може да започнете да обръщате внимание.

Многократно са правени проверки на предлаганите продукти и става ясно, че половината от слънчевите очила на българския пазар не отговарят на изискванията. Ето на какво да обърнете внимание:

- Степента на защита, която обикновено е посочена върху дръжката, етикета или паспорта на очилата, не зависи от цвета на стъклата. Търсете знак UV 400. Той означава, че в химическия състав на стъклата влизат добавки, които осигуряват 100% защита.

- Наличието на маркер CE означава удовлетворяване на изискванията на европейските стандарти.

- Ако сте късоглед, най-подходящите за вас очила са с кафяви или сиви стъкла.

- Ако имате добро зрение и искате да виждате по-добре в летните дни, заложете на тъмнокафяво или сиво-зелено.

- За шофиране подходящи са очилата с кафяв цвят и поляризират ефект.

Внимавайте! По-евтините и некачествени слънчеви очила са изработени от пластмаса или минерално стъкло, които пропускат в голяма степен ултравиолетовите лъчи. Те пред-

пазват единствено от ярката видима светлина. Намалявайки яркостта на преминалата светлина те карат зеницата на окото да се разшири, което води до попадане в окото на още повече ултравиолетови лъчи.

Специалисти препоръчват, когато сте на плажа, да нанесете тънък слой слънцезащитен продукт на клепачите и да носите шапка, която да хвърся сянка на очите ви.

без да нанесем продукта повторно и без да търсим сянка.

Има една важна особеност, с която трябва да сте запознати. Слънцезащитните продукти се разделят на две големи групи - химически и физически. Химическите се произвеждат в лаборатории и съдържат вещества като парааминобензоена киселина, цинамити, оксibenзони и др. Те намаляват увреждането на слънцето чрез абсорбиране

А как стоят нещата със слънцезащитните продукти - кремове, спрейове, олио, бронзанти и т.н? Повечето съдържат SPF номер на етикета. Какво означава? Това е слънцезащитен фактор, предпазващ само от UVB лъчите. Има два вида лъчи UVB и UVA, като вторите се смятат за по-опасни. Слънцезащитен крем със SPF 15 ни дава 15 пъти от въпросното време, в което да останем навън, преди да изгорим. Но използването на по-висок фактор не означава, че сме предпазени напълно от вредните слънчеви лъчи. Затова дори да сме използвали крем със SPF 50, не е препоръчително да стоим на плажа с часове,

на ултравиолетовите лъчи, но могат да влияят на хормоните ни.

Физическите слънцезащитни продукти са на базата на цинков оксид. Техните елементи са естествени и разсейват една част от вредните лъчи, за да не могат да попаднат в кожните клетки. Те се считат за по-безвредни.

Въпреки че повечето продукти са водоустойчиви, дерматолозите препоръчват да ги използвате на всеки 2 часа или след всяко къпане във водата. Преди плаж избягвайте парфюмите, защото някои техни съставки могат да доведат до изгаряне на кожата!

Камелия Григорова 10б

Конкурс

Запечатай лятото

Всички планираме да преживеем по незабравим начин лятото си. Където и да сте, може да откриете невидени и непочувствани неща. Затова не забравяйте да вземете и фотоапарата със себе си или пък в краен случай използвайте телефона си, за да създавате спомени. Оглеждайте се за интересни кътчета, освободете въображението си. Това е идеална възможност да участвате в нашия конкурс „Запечатай лятото“.

За целта изпратете снимка, задължително придружена с текст - за мястото, което показва, за обекта, който виждаме. Изпращайте на адрес: el_vestnik@abv.bg.

Не забравяйте да добавите и данни за себе си - име, клас, телефон за връзка. Наградата за първите трима, показали най-интересни места, е интервю в първия за новата учебна година брой 36 на училищния вестник.

Зад кадър

Ние – през очите на другите

Всички се стремим към себепознание. Но за да е постижимо и коректно то, ни е нужен и погледът на другите. Как ни виждат нас, съвременните ученици, тези, които ежедневно са с нас. И този път разговаряме не с учители, а с хора зад кадър! Разговаряхме със сестра Вълкова, тъй като всеки един от нас е посещавал нейния кабинет, с Рени Цветанова, защото тя общува ежедневно с много ученици и с училищния психолог Дарина Илиева, защото кой друг би ни познавал по-добре? С помощта на тези три жени, станали неизбежна част от нашия училищен живот, се видяхме отстрани. И разбрахме много неща за себе си.

Това, което **сестра Вълкова** ни сподели, е, че смята всички ни за изключително възпитани и дружелюбни. Успяваме да проявим съчувствие, склонни сме да си помагаме и да се доверяваме един на друг. Естествено, понякога си позволяваме да нарушаваме правилата, но според нея ние не сме виновни за това. Причината да сме буйни и непослушни е цялото психическо натоварване и всичко онова, което се очаква от нас. В училище се изисква да учим, да пишем домашни, да бъдем мили и добри. Също така се опитваме да се вписваме сред приятелите си, да бъдем модерни и повярвайте – няма как да съчетаем всичко това! Като включим факта, че никой не се и опитва да разговаря с нас, да ни изслушва... Почти всеки ден някой ученик посещава нашата медицинска сестра не защото го боли коремът, а защото иска да сподели какво му е и да бъде

разбран. Това, което тя съветва всички нас, е да говорим повече за проблемите си, да не таим нещата в себе си и нещо, в което не всички вярват – да се грижим за здравето си. Спортуването и здравословното хранене помагат да освободим психиката си и проблемите изчезват!

Разговорът ни с **училищната психоложка** ни насочи към малко по-различна посока. Тя

смята, че всеки един от нас е уникален, притежава неповторим начин на мислене и на

държание и характерът му се определя основно от семейството. Обстановката въкъщи влияе на детската психика още от крехка възраст. Всеки един от нас, без значение на каква възраст е, се нуждае от любов, разбиране и топлина. Имаме нужда да бъдем обичани не заради успехи, а заради самите нас. Това, което според нея е ключово за едно дете, е времето, което родителят му отделя. Вярно, родителите си имат свои ангажименти, но не трябва да забравят, че ние искаме да бъдем изслушвани, да говорим с тях, така, както говорим с приятели, да разказваме за проблеми, защото проблемите се решават с разговор. Когато не получим това внимание, започваме да го търсим по един или друг начин... Често се налага наказания или лишаване от нещо. Това се прави с цел да се осъзнае, че е направена грешка и тя да бъде поправена. Но в днешни времена вместо да бъде поправена, тя се повтаря. Това е така, защото се случва родител да накаже детето си, без да му обясни защо го прави. За да се поправи грешка или поведение, трябва да бъде осъзнато. А все по-често се случва някой да бъде наказван многок-

ратно, но той да не се променя.

Рени Цветанова също изрази интересно мнение. Тя счита, че сме културни и възпитани. Има ученици, които понякога си позволяват да нарушават правилата, но затова и трябва да ни се обръща повече внимание въкъщи. Според нея училището не може да поеме изцяло възпитанието на децата и не трябва да бъде така. Все пак тук не се изгражда държание, а се дооформя. Но това, което тя мисли, че е основна причина за лошото поведение, са социалните мрежи. И ако се замислим, наистина е така! Публикуват се твърде много лични неща, с които след това злоупотребяваме. Започваме

да спорим пред страшно много хора, да се излагаме един друг и някак си не ги използваме по предназначение.

Макар всички да имаха различен поглед към причините за поведението ни, в едно са единни - трябва да се научим да споделяме повече на родителите си, да не прекриваме границите на допустимото, защото навсякъде в живота има правила, да се научим да разрешаваме проблемите си с разговори, да не злоупотребяваме с онова, което ни се дава.

И най-важното – да уважавате себе си и тези около нас!

Зина Махмудова 86

Велислав е в Топ 10

Шест +

Тази година отново се представихме достойно на състезанието по правопис на английски Spelling Bee. Велислав Възлев от ба достигна до Топ 10 в страната. Той сподели повече за емоциите, които ще помни и които го мотивират още повече.

- За първи път ли участва в състезанието Spelling Bee?

- Не. Това е трети път. Участвал съм също в четвърти и пети клас. В четвърти клас стигнах до трето място на училищния кръг, а миналата година не се класирах за регионален.

- Ти си тазгодишният победител в училищния етап. Какво се случи на регионалния? А на националния?

- В регионалния етап вземат участие ученици от градове като Ловеч, Плевен и околностите. Проведе се в Ловеч. Националният кръг беше в София. Там завърших на девето място сред 32-ма участници от цялата страна. Възрастовата група беше 4-7 клас. Спечелих Купа като национален финалист, защото казват, че всеки, класирал се за финала, е победител. Аз бях сред Топ 10. Спечелих и безплатен летен лагер с американци в Банско, където 90% се говори на английски, и го чакам с нетърпение.

- Как протече подготовката за състезанието? Кои учители ти преподават?

- Г-жа Антоанета Стоянова ми преподава. Тя ни изпитваше стриктно за думите от списъка и ни помагаше с произношението. След като се класирах за националния кръг, в подготовката ми се включи и г-жа Десислава Бинова. - Мислиш ли догодина да участваш пак? Имаш ли вече изградена стратегия?

- Да, задължително. Стратегията точно не. Всяка година е различно и зависи от думите.

- Задавах ли много допълнителни думи, извън тези от списъка?

- Докъдето аз стигнах, не. Първо

давах думи от списъка, след това пак от списъка, но на български и накрая – непознати. Има няколко кръга с непознати думи, докато останат само двама участници, които също изпитват за непознати думи. При мен бяха само 2-3.

- Беше ли ти трудно, какви бяха впечатленията ти? А емоциите?

- Емоцията е много хубава, много по-различно състезание от останалите, защото не е както по математика да решиш някой тест, а си е изява пред публика и е доста притеснително.

- Как преценяваш конкуренцията?

- Тази година наистина беше много силна, особено на националния кръг, много бавно отпадаха. А трябва да отбележим, че отпадаш само при една грешна буква или грешен звук.

- Наскоро ти се беше класирал и за друго национално състезание. Разкажи ни малко повече и за него!

- То беше Лингвистично кенгуру по английски език. От училищните състезания бяхме двама от моето ниво. То се проведе във Велико Търново. Форматът беше тестови, имаше и въпроси за слушане с разбиране, граматически въпроси и задача за създаване на текст. От нашето училище бяха класирани още деца от 5, 6, 7, 8 и 11 клас.

- Как ти вървят другите езици? А българският? Защото все по често се случва така, че в училище оценките по английски са по-високи от тези по български, как си обясняваш това?

- В училище уча френски. Той също ми харесва. По български ми е лесно, нивото ми е като на английски и дори по-добро, литературата е малко по-трудна, но и там се справям. Наистина често се случва оценките на съучениците ми да са по-високи по английски, отколкото по български, защото голяма част от тях посещават допълнителни уроци, а и сега учим неща, учени още в 4 клас. Разбира се, помагат и игрите, клипчетата, филмите.

- Благодаря ти! Пожелавам ти успех в новите начинания!

Камелия Григорова 106

Вие, родители, сте нашият модел за подражание

Всички родители желаят децата им да бъдат спокойни и щастливи. Родителите искат децата да бъдат учтиви, а ние проявяваме грубости; да бъдем отговорни, а ние не сме такива; да бъдем щастливи, а ние не сме. Защо става така?

Общуването между родители и деца е трудно, но не невъзможно. Често родителите се ядосват, когато разговарят с нас, защото често разговорите не водят доникъде. Ние, от своя страна, често се съпротивляваме на тези разговори. Негодуваме, когато ни поучават и критикуват. Диалогът звучи като два отделни монолога, първият от които съдържа упреци и обвинения, а вторият – опровержения и молби. Трагедията от подобно общуване произтича не от липсата

на любов, а от липсата на уважение, не от липсата на интелигентност, а от липсата на умения.

Най-често, когато създаваме проблеми, родителите се гневят. В момент на гняв те ни казват такива неща, които не биха казали и на най-големия враг. Неумението да се контролират отрицателните емоции още повече засилва проблема. Думи от типа "ти си безотговорен" не само влошават положението, но и много нараняват. Родителят трябва

да се опита да види проблема с нашите очи. Той би могъл да създаде атмосфера на доверие и приемане, добронамерено да предположи към открито общуване. Добрият родител е преди всичко добър слушател и събеседник. Не ни задавайте този постоянен въпрос "защо". Той ни поставя в защитна позиция и ни карат да се чувстваме, сякаш трябва да оправдаваме чувствата и действията се. Не ни назидавайте, а ни карайте да описваме своите чувства и

мисли и причините, които ни разстройват. И нека ние да участваме в избирането на решение за решаване на проблема.

Ние ежедневно наблюдаваме неуважение, равнодушие, недоверие, грубост, пошлост, безсърдечност, често и в семейството. Не очаквайте от нас да бъдем изначално различни от това. Защо тогава толкова трудно приемате нашата разпуснатост, нечестност, нежелание да се учим и да преодоляваме трудностите, недоброжелателност, безотговорност?!

Не бива родителите и да си затварят очите пред лошите прояви на своите

деца и постоянно да ни отстъпват във всичко. Наказанието, забраната на някои неща, строгостта в много случаи са необходими. Но те не бива да бъдат примесени с неприязън, раздразнителност, гняв, нетърпение и каквито и да е отрицателни чувства, които понякога изпълват сърцата ни за дълго.

Не е важно колко време общуваме с родителите си, а качеството на общуването. Дори няколко думи, изречени с внимание, съчувствие и топлина, са от огромно значение за доверието между нас. Защото вие, родители, сте нашият модел за подражание.

Памела Николова 86

Как да прекараме лятото, а и живота си – зависи само от нас

Казано от Росен-Андрей Охеда, това съвсем не звучи шаблонно. Лятото вече дойде, а също и планирането какво да се прави през него. Не знам за вас, но интровертен човек като мен никога няма какво да прави през този сезон. Повечето приятели са на село, на море или в чужбина, а аз като рак, си оставам в черупковата, климатизирана пещера, която наричам стая.

Ходя на лагери, обаче преди и след тях съм изгубена и не знам какво да правя със себе си. Сигурна съм, че не съм единствената (или поне се надявам...). Повечето от вас сигурно вече знаят, че тази година училището ни покани един много специален човек. Той отговори на поканата ни и ни разказа за местата, на които е бил, и за това как можем да пътуваме изгодно. Това е г-н Росен-Андрей Охеда. Аз имах удоволствието да присъствам на лекцията му, а и да го интервюирам.

Охеда е роден в Хавана, 1972 год. До 15-годишна възраст предимно живее в Куба, като от време на време посещава България, за да поживее с дядо си и баба си. Учи тук 1-ви, 2-ри и 6-ти клас. След това учи астрономия в Русия (където също научава и езика) и после емигрира в Канада, където изучава туризъм. Започва работа в круизна компания. През 2011 год. напуска и със спестените си пари следва своята мечта, която е да пътува и да обиколи целия свят.

Опознал е 169 от 195 официално признати държави, което означава, че е почти достигнал своята „детска извънземна“, както той я нарича, мечта.

Това беше само малка биография, сега да преминем към интервюто.

Тъй като вече е лято (очевидно, а?), аз му зададох въпроси, свързани с него (не бе, ще го питам го за зима).

– Лятната ваканция е факт, изпратихме абитуриентите, които са готови

да навлязат в „света на възрастните“. Като човек, обиколил почти целия свят, какъв съвет бихте им дали?

–Моят съвет към абитуриентите е да следват мечтите си, колкото и невяроятни и трудно осъществими да им изглеждат. Да са верни на сърцата си. Казани от мен, това не са празни приказки, тъй като аз последвах моите мечти и затова се чувствам като един от най-щастливите хора на света. Няма да е лесно, тъй като все ще има нещо, което ще иска да те отклони от мечтите ти, но ако наистина искаш нещо, ще го постигнеш, аз го гарантирам.

– Кои са вашите топ 3 места за лятна ваканция, които не са туристически хот-спот?

– Моите 3 най-любими места не само за лятна ваканция, а изобщо #1: Бора Бора, #2: Сейшелите и #3: Галапагос. Те са хубави и за лято, и за зима, тъй като температурите са общо взето еднакви

целогодишно, от 22° до 34° най-много.

– Когато не пътувате (знаем, че е рядко), какво правите?

– В последно време, когато съм в България, реших да отделям поне 1-2 месеца в годината, за да вдъхновявам децата и да правя лекции, в които да разказвам за своите пътешествия и за света. Така искам да вдъхновявам децата да повярват в себе си и да знаят, че каквато и мечта да имат, тя е осъществима. Правя го на свободни начала. Друго нещо, което ми отнема време, са филмчетата с ЕТВ от поредицата „По пътя“, където интересно и образователно разказвам за своите пътешествия, и които можете да намерите на моята YouTube страница или на страницата на ЕТВ. А през останалото време обичам да карам колело, да се срещам с приятели, да ходя на фитнес и да правя малки пътешествия из България, Европа и Азия.

– Хобита, които препоръчвате за през лятото?

– Ами аз препоръчвам 2 неща, и двете свързани със спорт. Едното е катерене в планината, а другото (ако сте на море) е плуването. Според мен спортът изгражда дисциплина, която е ключов компонент в бъдещия успех на всеки млад човек.

– Препоръки за хора, които искат да пътуват, но се страхуват да са надалеч

от дома или просто нямат тази възможност?

– Ако се страхувате да пътувате надалеч или не искате да се отдалечавате от семейството, можете просто да пътувате из България. Препоръчвам малките селища. Може и да се пуснете по Дунава с каяк, тъй като всеки може да спести малко пари за каяк втора ръка, прябват ви само малко провизии и сте готови. А може и с планинарство, не струва много пари и ви прябват само палатка, здрав дух и много желание.

– И последно, за което съм сигурна, че много от читателите ни са любопитни. Кое е следващото място, за което сте се запътили?

– Ами сега в началото на юни се запътвам за Скандинавия, после ще направя малка обиколка из Азия, като предимство съм дал на Туркменистан,

Узбекистан и Иран, и най-накрая през зимата се запътвам към Централна Америка и смятам някъде от Никарагуа до Белиз да обиколя целия район. А, и две Карибски държави – Гренада и Сейнт Винсент и Гренадин.

Ако имате още въпроси, можете да намерите г-н Охеда чрез:

Facebook: Rosen-AndreiOjeda;

YouTube: RosenAndreiOjeda

Виктория Енева, 9з

Кой съм аз?

Всички живи същества са смъртни. Може би хората са щели да останат безсмъртни, ако не бяха прекрачили Божията воля, не бяха съгрешили. Сега и хората са лишени от безсмъртие. Както са се появили, така изчезват. Преди това оставят след себе си наследник и някаква следа в еволюцията, а после разрешават на земята да попие ДНК-то им.

Аз обаче съм безсмъртно същество. Няма да ви издам какво точно, нито ще назова името си. Но всички сте ме чували, дори слушали, виждали сте ме. Без мен всичко би било Хаос, сега всичко си има своето място в света. Не искам да звуча самонадеяно, но аз съм причината за развитието на културата и на индивида като личност. Аз създадох писмеността. Тя е най-съвършеното ми творение. То се роди отдавна – плахо и неформално като драсканица върху още меката глина. С течение на времето драсканицата се оформяше, заприлича на свързани знаци. Уникалната стилистика на моето творение вече изпращаше богати и красноречиви послания. Преходът на незабучните писма към азбучната писменост представлява нова степен във възможностите на човешкото познание, защото откритието, че това, което се изговаря, може да се запише с букви, е грандиозно.

Тъй като писмеността е мое творение, аз исках да се развива по най-добрия начин. Както всеки родител мечтае детето му да успее, но и животът му да е лек. Представете си колко бе трудно на буквите да дълбаят своите леговища в студените каменни и глинени плочки. За положения труд и постигнатите успехи реших да наградя малките знаци с нова площ, на която да си намерят място. Изработих я от растението папирис. По него те се пързяха така плавно и с лекота достигаха до мястото, което им бе предназначено на листа. Там те застиваха неподвижно във вечен сън.

Но се преродиха, за да заживеят отново. А аз им постлах фина кожа. Назовах я пергамент. В България те живееха върху нея от IX до XIII век. До XIII, защото тогава им постлаха хартия – най-

гладката материя, върху която буквите изглеждаха изящни творения, хванати за ръце и застинали в нежен пирует. А защо от IX? Защото точно тогава се появи родната писменост на страната, спасението. И беше радост, каквато една бездетна майка изпитва, когато проплаче първата ѝ рожба. Това стана благодарение на Светите братя и учениците им. И оттогава насам българинът е все по-любознателен и все по-любопитен, учи и чуждите букви. Някога по-голяма радост от това, да пишеш и говориш на майчин език, нямаше. Днес е модерно да общуваме с чуждици, да знаем езици, за да сме граждани на света. Ние сме такива. Можем да пътуваме, да учим, да се запознаваме с други страни и техните обитатели, благодарение на интернет и социалните мрежи. Да, но нали ако нямаме писменост, те нямаме да съществуват. Нямаше да има и компютри, защото и техните програми са написани на собствен език.

Когато пишете на ръка, знаците си имат индивидуален характер. Някои влюбени решават, че ще се хванат за ръце, други пък се бутат и искат повече място, трети провесват крака на долния ред, четвърти пък се мислят за много важни и решават, че като погледнеш листа отдалече, трябва да ти се набиват на очи и сякаш с магнит ти привличат ръката, за да мине през тях и да размаже мастилото. Всичко това може да се избегне с компютърната текстообработка. Там всички знаци са на едно мнение, съгласни с промените. Когато искаш нещо да е изрядно, например документ, когато публикуваш във вестник, списание, издаваш книга и т.н., си успешен значително. Но това не е писменост в оригиналния ѝ вид. Не забравяйте листа и мастилото, не спирайте да общувате, да се учите, да се опознавате, не забравяйте и мен. Вече ще ви се представя. Не съм митично създание или божество, което има дарба да сътворява и възможност да живее вечно. Не съм човек. Аз съм Словото. И наистина в началото бях аз. Помогнете ми да доживея докрай!

Камелия Григорова 9б

Влязохме отново в осмите класове

Ние ги поздравихме с добре дошли в нашето училище, а днес решихме да проверим какво мислят в края на учебната година

Изпращането на 12-ти клас беше вълнуващо за всички. За тях, абитуриентите, защото си дадоха сметка, че вече сами поемат по пътя на живота си. За учителите, защото обичаха випуска и ще им липсва, макар да знаят, че са свършили отлична работа. За 11-ти клас, защото осъзнаха, че те са следващите и една година няма да им е достатъчна, за да се сбогуват с училище. Но и за 8-ми клас. Защото разбраха, че с тази изминала година са поставили началото на края. Всеки от нас е гледал онези клиширани филми за гимназията, в които всички ученици се обичат, обръщат се към учителите си с малки имена, носят, каквито си дрехи пожелаят и разбира се – всеки ден е изживян! Но реалността е малко по-различна. Именно нея изследвахме цяла учебна година. Моята задача бе да проследя колко са и зраснали за 9 месеца. Говорих с няколко осми класа. Разпитвах ги, а изводите и поуките – от вас!

Очакванията им за гимназията се оправдали, макар и не напълно. Споделиха, че са кандидатствали в определена паралелка и са очаквали да изучават избраните предмети, но тази година са учили засилено основно английски език. Не знам защо са изненадани, след като това е съвсем ясно още при приема. Покрай това, домашните им намалили размера си и имат повече свободно време, в което да се опознаят. Въпреки всичко нямат търпение да дойде следващата година, когато ще наблегнат и на други предмети. Някои, които са за първа година в нашето училище, са имали малко по-различни представи за обучението си. На всеки му е ясно, че останалите ученици от другите училища казват, че „Вазов“ бил „затвор“, както и че тук е много строго и не си щастлив в такава среда. Но слуховете хич не се оказали верни. Да, има правила, но това само показва професионализъм. Всъщност се гордеят, че учат тук и са много доволни от учителите,

сградата и съучениците си!

Засега се оформят групички в класовете, но това е неизбежно. Двадесет и шест човека няма как да имат еднаква визия за живота, макар и завършващият 12-и клас да ни покаже точно обратното. Дали са единни в сериозни ситуации, не знаят, защото все още не са били подложени на такъв тест. Два класа обаче вече са разбрали, че дори и да са на групички в междучасията, при проблеми са напълно единни.

Първия срок петте паралелки си бяха удивително близки. Споделят, че обичали да посещават другите класни стаи, така че в една стая да има поне двама човека от другите класове. Събирали се последното междучасие в коридора и си разказвали какво се е случвало в часа. През втория срок приятелите им се умножили, тъй като се запознали и с по-големи ученици. Чувстват се изключително приятно, знаейки, че не са съдени по възрастта, а по характера си!

Много добре се чувстват и с оста-

налите. За тях учителите са се превърнали в приятели, които ги разбират и им дават съвети. Дано всяко училище има учители като нашите!

В дванадесети клас си представят, че ще бъдат дори и по-близки. Мислят, че ще им е трудно да се разделят, защото са сигурни, че са открили истински приятели. Някои осмокласници пък смятат, че класът им може да намалее, но се надяват да не е така, защото силно са обикнали атмосферата в клас и не искат тя да се променя. Но каквото и да се случи след четири години, ще им се наложи да споделят много сълзи и усмивки, което ще ги превърне във вечни другари. Предстои им да научат много уроци, не само образователни, но и за живота, което ще ги направи истински хора. И още нещо – ще осъзнаят още повече какво предимство е да си възпитаник на „Иван Вазов“ и да си част от това голямо семейство, наречено училище!

Зина Махмудова 8б

Творчески приключения

Какво да сторя?

Бягството от думите е лесно, а как ще се спасим от онова, което премълчаваме?!

Знаех какво трябва да направя. Знаех, че ако го направя, целият ми живот щеше да се промени. Нямах съмнение за развоя на събитията, който щеше да последва, ако кажех истината. Но не можех. Трябваше да си мълча. Да запазя тайната. Тайна, която не беше моя, но стана такава, защото си пъхах носа, където не ми беше работа. И заради това сега бях изправена пред най-сложния и труден избор – да постъпя правилно или да си замълча. Знаех плюсовете и минусите и на двете опции – толкова често ги бях прехвърляла през ума си, че вече ми беше писнало от едно и също. Но въпреки това не можех да се насиля да избира. Бяха минали два дни откакто разбрах. Сега бях в книжарницата в центъра на града – често ми се случваше да прекарвам време тук, заровена между книгите и различния свят, който те ми предлагаша. Тук можех да се отпусна, да бъда такава, каквато искам да бъда. Винаги това лутане между лавиците ми е носело спокойствие и е успявало да ме откъсне от грижите и неволите ми. Не и в този ден – бях толкова умислена, толкова потънала в размислите за това какво би се случило ако просто не бях там по онова време. Ако просто се бях забавила на светофара още минутка-две, разговаряйки с приятелките си. Щях да пропусна разговора между брат ми и момче, което не познавах. Беше чисто съвпадение, че си бях у дома по онова време. По принцип трябваше да съм навън, за да правя снимки за портфолиото си, но се оказа, че батерията на фотоапарата ми е паднала. Нямах друг избор освен да се прибера за няколко часа. Влетях през входната врата напълно ядосана, защото бях достатъчно глупава, че да не си заредя апарата вечерта и сега трябваше да губя ценно време, през което можех всъщност да правя нещо полезно. Събух обувките

си и се заизкачвах по стълбището към втория етаж на къщата ни. Моятая стая и тази на брат ми бяха една до друга, като, за да вляза в моята, трябваше да мина покрай неговата. Обикновено затворена, сега вратата му беше леко открената и можех да чуя напрегнатите гласове, идващи от вътрешността на помещението. Трябваше просто да си вляза в стаята и да си върша моите неща, а не да се поддавам на проклетото си любопитство и да подслушвам разговора. В крайна сметка то се оказа виновно за ситуацията, в която съм в момента.

Заставах по-близо до вратата, за да мога да чувам по-добре, и се заслушах. Това, което обсъждаха, не беше за чужди уши. Беше сериозно. Сърцето ми ускори ритъма си, когато разбрах какво са направили. Мозъкът ми отказваше да приеме факта, че са извършили нещо толкова опасно, толкова глупаво. Не останах да дослушам какво още имаха да си казват – беше ми достатъчно това, което чух.

Влетях в стаята си и се тръснах на Паркър. Паркър се казва леглото ми. Не ме гледайте странно – просто обичам да давам имена на вещите си. Както и да е. Въпросът е, че те бяха убили някого – някакво момче, на което продавали амфети. Наръгали го с нож. Било случайно – как нещо такова може да е случайно, по дяволите?! Та това е отнет живот – живот на човек, който, независимо, че е бил наркоман, е имал семейство, приятели, мечти, цели. С какво те са по-различни от другите хора, с какво са повече и какво им дава основание да отнемат правото на живот на един човек?

Първият ми инстинкт беше да се обадя в полицията, да съобща какво са направили. Изстрелях се от леглото и затърсих телефона си. Но нещо ме спря. Това беше брат ми,

човекът, който винаги е бил до мен винаги ме е подкрепял. Приседнах на Паркър (леглото ми!!), изведнъж останала без капчица енергия. Какво трябваше да сторя?

Два дни по-късно все още не знаех с какви сили ще пратя брат ми зад решетките. Не знаех от кого да поискам съвет. Нямах начин да говоря с него – той със сигурност щеше да поиска да се закълна да не го издавам. Бях сама. Знаех какво трябва да направя. Просто нямах куража. Знаех, че и за мен ще има последствия – мълчанието ми щеше да се тълкува като съучастничество. Но не мислех за мен и моята съдба. Мислех как след това ще погледна нашите очите, след като знаеха, че съм предала единствения им син. Но мъртвото момче може би също беше единственият син на родителите си. Затова трябваше да направя правилното нещо.

Седем месеца по-късно отново съм сред стелажите в книжарницата. Днес ще отида да посетя брат си в затвора. Той и приятелят му бяха осъдени на 5 години без право на обжалване. Нещата, които се случиха след онзи ден, не са за разказване. Родителите ми ме подкрепиха, но все пак усещам страданието и тъгата им. За мен също има последствия – най-вече емоционални и психически. Но не съжалявам за това, което направих. Постъпих правилно. *Не трябва да се премълчават подобни неща – не само такива, а всяко едно нещо, което не ви дава мира, трябва да бъде споделено. Вашият глас трябва да бъде чул. Може би ще има негативни последствия, а може би след това животът ви ще се промени към по-добро.*

Преслава Кръстева 126

Да мислиш или да действаш - това е въпросът?

Да мислиш или да действаш – пита се и страда още Хамлет. Във варианта на Левски – „Дела трябват, а не думи“. И разбира се, всеки си мисли, че е от действащите. Да, ама не! Колко са тези, които преследват това, за което мечтаят? Колко са тези, които смятат, че могат да бъдат велики?

Може би ежедневието ни кара повече да мислим, отколкото да действаме. Нека вземем един човек и го наречем Мислещият Нормален. Останалите се отнасят към него със състрадание, правят му шапка от вестник или го черпят нещо евтино от магазина. Той не чете много, защото смята, че не е необходимо, няма фирма, кафене или магазин, даже не е милионер. Толкова е нормален, че заплатата почти му стига. Краде ток, но пък за сметка на това спестява, за да си плати сметките за парното. Кара скъпа кола. Разбира се, не много често, защото не му остават пари за бензин. До 30-годишна възраст е живял от продадените земи, които е притежавал дядо му. Понякога се надява да има втори дядо... Не ходи на театър и укрива данъци, защото, както ви казах, няма достатъчно пари, пък и ако ги плащаше, с какво щеше да зарежда скъпата кола, която и без това рядко кара? Повечето хора не го смятат за нещо особено, защото са като него. Ако е намръщен, отчаян и почти винаги крещи, докато води разговор, значи е той – Мислещият Нормален. Може би трябва де се поучим от него. Очевидно тези хора - недостижимите, великите, мечтателите, те са глупаци. Защо? Ами защото не мислят. Нека обаче ние помислим, както обикновено.

Виждаме нова детска площадка – цветна и обезопасена, но някой трябва да я поддържа. Не! Това трябва да бъде отговорът ви. Няма смисъл да бъде пазена и поддържана. Дори не трябва да бъде ползвана. Просто трябва да оставим всичко да рухне. Разбирате ли колко е просто? Всичко е обречено. Защо ще боядисват и поддържат нещо, което е обречено. Ако обаче погледнем нещата по-навътре, ще видим, че проблемът идва още от османското робство. Да, Норвегия също е била под робство 400г.- от Дания. Та кой не би искал такъв по-

робител, просто хората са извадили късмет, затова сега са развита държава. Както не случихме на поробители, така и не случихме на освободители. Ако Левски вместо „Дела трябват, а не думи“ бе казал „Думи трябват, а не дела“, тогава нещата щяха да се развият по друг начин за народа в наши дни.

Всъщност можем просто да оставим всичко да умре, да го закопаем и да отидем по западните държави. Кому е нужно да работи и да се мъчи да развива България. Няма смисъл. Положението на държавата ни не може да се подобри, затова не трябва нищо да правим. Просто в България няма нищо. Нито удобства за туризъм, нито забележителности, нито полезни изкопаеми, нищо. Та ние дори съседни нямаме, само балкански страни. Освен да правим внос-износ на сирене и кисело мляко, за нас няма друга перспектива. Ами Народният театър „Иван Вазов“, той не е построен от българи, а от австийци и това е единствената сграда, която стои от 1724г. или там когато е строен театърът. Аз не знам коя година е строен, защото не чета, пък и няма смисъл. Знаете ли, че всичко в София е строено върху подпочвени води? Всичко ще рухне един ден,

това е ясно. Защо изобщо хората строят? Това са нормални хора. Ние всъщност сме обречени, от както тук се е зародила държава. Мислещият Нормален ще чака всичко да се унищожи и да изчезне. И нищо няма

да направи.

А всъщност може първо да помисли и после да действа. Защото всичко, което ни се случва, зависи от нас самите! Животът на всекиго от нас е неговата лична история. Какво по-хубаво от това да я напишеш сам? Не е достатъчно само да държиш химикалната. Нужно е да помислиш какви думи ще

оставиш с нея. Нужно е да вложиш целия си потенциал, силна воля и желание, и да **ДЕЙСТВАШ!** За да може твоята лична приказка да бъде достойна за разказване.

Какво ли прави сега Мислещият Нормален?

Симеон Янев 10м

Весело голямо междучасие в 10з клас, регистрирано от напарак

Изложба "Арт ателие - приложни изкуства по проект "Твоят час" с участие на ученици от трети клас

Малчуганите за 1 юни

Защо този ден е любимият на всички деца?
Какви подаръци получавате?
Как празнувате?

ПИГ „3”

Харесваме 1 юни, защото това е нашият празник, защото на този ден се забавляваме и сме щастливи. На този ден ходим с мама и тати на цирк, ходим в читалището, където организират състезания и игри, караме велосипеди, играем „Не се сърди, човече”, рисуваме по асфалта и оцветяваме керамични фигурки. Това е празник, изпълнен с щастливи мигове.

4г клас

Марая, Георги, Александра

Харесваме този празник, защото тогава децата са щастливи и получават подаръци. Най-големите подаръци са възможността да играем с другите деца. На този ден не трябва да се учи, защото тогава е празникът на децата, а всички сме деца. За да накараме някого да харесва 1 юни, трябва да му разкажем, че тогава има много деца, подаръци и любов. Трябва да му покажем чудесата на този ден.

2а клас

Крис, Джулиана, Цвета, Габриела, Мият

Обичаме 1 юни, защото е празникът на детето. На този ден получаваме дрехи, игри, лего и др. С мама и тати ходим на ресторант, представления по хип-хоп. Всички деца трябва да харесват и празнуват 1 юни, защото е техният празник, защото те невинаги ще бъдат деца, а след определено време стават възрастни.

2г клас

Марина Баркашко, Марина, Виктор, Ванина, Рая

1 юни е Ден на детето и ние точно затова го харесваме. Също така на този ден получаваме подаръци, ходим на аква парк, пускаме фенери пред блока. Тези, които не харесват 1 юни, трябва да започнат да го харесват, защото това е техният празник. Децата остават деца в своите сърца и за своите родители.

4б клас

Денис и Иво

Харесваме 1 юни, защото всяко дете е свободно и има много игра. Подаряват се подаръци – телефон, книга, електронна книга. На този ден четем, плуваме в басейн и не трябва да учим на този ден. Хората остават деца винаги. Ако този ден не им харесва, трябва да се заключат и да проспят целия ден.

2в клас

Харесваме този ден, защото ни купуват каквото искаме и това е нашият празник, защото получаваме любов и щастие. Ходим на сладкарница, на кино, в книжарницата. Трябва да е неучебен ден за големите. Хората трябва да харесват този ден, защото е пълен с изненади.

4д клас

Харесваме нашия празник, защото е изпълнен с подаръци за децата и партита. Ходим на почивки и на места за игра. Трябва да е неучебен за всички, защото е смотано да учиш и това ще е най-големият ни подарък. Всички трябва да харесват този ден, защото в себе си сме деца.

Анна Стайкова 10б

Най-важното

(с акростих СУ”Иван Вазов”)

Само с труд ще ти познаеш,
Успеха в този свят голям.
И добър съвет от мен да знаеш,
В живота без приятели си сам.
А каква е връзката, ще питаш,
На „Вазов” и приятелството?
Вече започваш ти да се оплиташ.
А не можеш просто ти да разбереш:
За да успееш, трябва да споделяш:

Обич, щастие, успехи и копнеж.

Винаги с приятели бъди и не оставай без стремеж!

Веселин Семерджиев, 9з

Любов

Любовта главата ми замая.

Юли е и почвам да гадая.

Боже, няма ли я срещата накрая?

Охх, започвам да се колебая.

Вече ще започна ли да го забравям, искам да узная.

Кристина Алексиева, 9з

Учителка

Усмихва се хитро, потайно
Че нали тя е ангел – но зъл.
И мисли понякога крайно
Тя как да ни дава акъл.
Една двойка, втора и трета,
Лепят се в бележника пак.
Конско развива и ето,
Аз пак съм си умен глупак!

Правда Панкова, 9з

АКРОСТИХЕТА С УСМИВКА

КНИЖНО ЛЯТО

Няколко предложения за вашата дълга ваканция

„Думи в тъмно синьо“ на Кат Кроули.

„Магистерниум“ – Касандра Клеър и Холи Блек

Поредица от четири книги до този момент, която представя свят на магия и приключения, но не всичките водещи към хубаво. Разказва историята на Кал и разкрива лист по лист мрака, криещ се в него. Книжките са леки и се четат бързо. Аз лично ги четях под светлината на фенер през нощта в Балкана миналото лято и се чувствах точно сякаш обикалям злокобните тунели на училището за магьосници – „Магистерниума“ – с Кал и приятелите му, придвижвайки се към следващия проблем.

„Кутия за птици“ – Джош Малерман

Продължавам с леките издания. Минахме през роматика, фентъзи, сега е ред да се спрем и на хоръра, защото знам, че повечето юноши сме му почитатели. Предлагала съм я преди, но ще предложа отново тази книга и няма да спра да ви я предлагам, защото за мен това е една от най-добрите книги в този жанр. „Кутия за птици“ на Джош Малерман, която представя един свят, в който цари апокалипсисът, а хората трябва да оцеляват без сетивото, на което най-много разчитат – очите. Тази творба е изключително подходяща, ако имате желание цяло лято да внимавате какво дебне от тъмния ъгъл.

„Серафина и черният плащ“ – Робърт Бийти

Още едно заглавие от същия тип книги, само че отново не толкова сериозен вариант, предизвикващ множество размисли и други. „Серафина и черният плащ“ е първата книга подред от поредицата на Робърт Бийти. Огромно имение, с милиони стаи, а вътре в недрата му се крият малко момиченце и баща му. Момиченце, за чието съществуване никой не бива да знае, ала когато тя решава, че трябва да порасне, животът ѝ се променя необратимо. Една история, подходяща за четене в някоя топла нощ под звездите.

„Индор и Братството на Почти Пълната Луна“ от български

автор Б. Н. Добрев

Нека споменем и нещо за тези, които са привърженици на хумористичните произведения. В един фентъзи свят се изграждат персонажи, на чиито преживявания, действия и характери можете да се смеете с глас. Писателят съчетава забавното с вълнуващото и прекарва героите на Братството през какви ли не приключения, които, ако искате да разберете, трябва да прочетете.

„Най-синьото вълшебство“ на Петя Дубарова

Аз съм човек, който основно се занимава с проза през свободното си време. Замислих се обаче, че трябва да ви препоръчам не само това, което аз обичам, а и това, което вие обичате. Не знам дали има почитатели на поезията, но този път ще ви препоръчам и това. Все пак съм вашата Ходеща библиотека и трябва да имам от всичко по много. Не съм обръщала особено внимание на този жанр досега и може предложението ми да не ви се хареса, но това лято ще дам всичко от себе си догодина да мога да ви предложа още по-вълнуващи неща. „Най-синьото вълшебство“ е книга с кратки лирически късове за всички възрасти.

Надявам се препоръките ми за лятото да са ви харесали. Пожелавам ви едно прекрасно лято, с много забавления, приключения, смях, любов, дори малка доза адреналин и всичко хубаво, което може да бъде прочетено в една книга(а то е доста), да ви сполети. Това лято ще разширявам читателския си диапазон и се надявам през следващата учебна година да ви предложа много повече нови и интересни заглавия. Приемайте всеки един летен ден като страница на книга – има безброй възможности и ти никога не можеш да знаеш коя ще те чака на следващия отгърнат лист.

Ходещата библиотека Християна Тасева 93

Филмово лято

„Тя е пич“

Според мен този филм много би се харесал на всяко едно момиче или жена, защото показва какво може да постигне по-нежният пол, независимо от цената.

„Пазителите на галактиката“

Вселената е наистина необятно място и в този филм вие можете да видите голяма част от създанията, живеещи в нея. Случайно

пречки – представител на отдавна изчезналите Стрелци и едно дете.

„Здрач“

Пред любовта винаги има издигнати стени, но някои са по-високи от други. Особено ако препятствието, което трябва да преодолееш е да си различен. Да си създание на мрака, обичащо човек и все пак да си готов да дадеш всичко за него. Това представят и четирите филма,

„Лабиринтът“ разгръща историята на хора, живеещи в кутия, изградена от масивни циментови стени, отвъд които се крие огромен лабиринт – единственият шанс за бягство от мястото, на което са принудени да оцеляват нашите герои. Разбира се, отвъд огромните порти на „Кутията“ не е безопасно, но в един съдбовен ден се появява момче, способно да реши загадката и да измъкне всички навън.

„Капан за родители“

Ако имате близначка, с която да се размените, за да я накарате да ви изяде гадните зеленчуци, бихте ли го сторили? А ако имате сестра, за която не подозирате, и родител, когото дори не познавате, и ви се отдаде вариантът да се смените със сестричката си, за да осъществите целта на запознанството? Историята на Ани и Хали е точно такава. Единственото, което мога да добавя, е, че не бива да пропускаме до какви последици водят и какви каши забъркват след себе си тези две момичета. Желаете ли да направите лятото си забавно, непременно изгледайте този филм и гарантирам, че ще ви хареса!

„Тъмната кула“

Не е само нашият свят, има и други. Всичките, придържани от една кула, която бива заплашвана от почти всемогъщ враг. Пред този враг има само две

„Аз, проклетникът“

Когато не мога да реша на кой филм да се спра, аз гледам анимирани. Понякога, дори предназначени за деца, подобни филми са способни да оправят целия ти ден. В този, който искам да ви препоръчам, се разкрива историята на злодей, който вижда и доброто в живота, след като поредица от събития променя живота му. Трудно, но все пак го вижда... накрая.

„Лабиринтът: Невъзможното бягство“

Ако търсите нещо различно, то това е вашата екранизация.

Християна Тасева 93

Учим се от най-добрите

Несъмнено здравословният начин на живот е определящ фактор за развитието и възпитанието на подрастващите. Отражава се на постиженията им и на общуването им с хората и света. Но колко от нас обръщат внимание на това и доколко разбират какво означава „здравословен начин на живот“?

На 28 юни нашето училище беше домакин на поредна дейност от проекта на асоциация "Докосни дъгата" с председател д-р Денислава Ангелова и Министерството на младежта и спорта: "Младите хора - Бъдещето на България - това сме

живот. Специални гости са волейболната легенда Владимир Николов, „златното момиче“ Ренета Камберова, нашият съгражданин - футболистът Кристиан Григоров, и европейската шампионка по карате - Мирела Йолова, а обучители - Мая Цветанова, Калоян Куков и Огнян Пешев. Ще обсъдим хранителния режим; какво дава спортът; какво взема спортът; колко е важно да се спортува; колко е важно да редуцираме храната, да я избираме

дъгата". Проектът е на асоциация „Докосни дъгата“, Министерството на спорта в партньорство със СУ „Иван Вазов“.

Събитието беше открито на 28 юни от 10 часа в спортния салон на училището. След това нашите съученици от 11 клас имаха възможността да пазаруват в супермаркет с помощта на известните гости, сред които се присъедини и певицата Теди Кацарова. Те трябваше да разграничават храните като здравословни и нездравословни, обосноваваха се, споделяха своите впечатления за действието на храните и напитките. Получиха много съвети, които със сигурност ще са им от полза в бъдещи пазарувания. След това се проведе лекция в зала „Европа“, като лектори бяха Теди Кацарова, Ренета Камберова и Кристиан Григоров.

Щастливи сме, че имахме възможността да общуваме с тези успели хора, допринесли за сполучливите изяви на България на световната сцена.

Камелия Григорова 10б

ние" по Националната програма за изпълнение на младежки дейности по чл. 10а от Закона за хазарта за 2018 г. Ето какво сподели г-жа Ангелова за събитието: „Днес е втори ден от обучението по проекта „Младите хора - Бъдещето на България - Това сме ние“. Обучението обхваща здравословен начин на

правилно, да я съчетаваме. Това е втората дейност към проекта. Третата дейност, която ще бъде през август или септември, ще бъде голямо състезание в плувния басейн. Тогава се очакват много известни личности – спортисти, колеги от Министерството на спорта, партньори на асоциацията „Докосни

Трябва да имаме смели мечти и силата да ги следваме

Ексклузивно с Владо Николов

- Добре дошли в нашия град и в нашето училище. Първо искам да Ви попитаме защо започвате проекта от нашия град и как попаднахте в нашето училище?

- Попаднах във вашето училище със специална покана, а иначе за мен е чест и отговорност да мога да споделя част от опита, който имам с тези прекрасни млади хора тук.

- Защо мислите, че е толкова важно за младите хора да спортуват? А смятате ли, че го правят?

- Не само спортът е важен. Аз мисля, че най-важен е здравословният начин на живот, а той включва: движение, правилно хранене, активен начин на живот. Спортът е само една част, но, разбира се, важна. Вие знаете днес колко младите хора са пристрастени към телефоните и социалните мрежи и как в общи линии живеят един не особено здравословен живот. Още повече тук мисля, че е редно да кажем за храненето. С толкова много храни, които са категорично не само нездравословни, а дори вредни, ние трябва да обърнем внимание на младите хора, на децата, кое е

добре за тях и кое не е добре, за да може те да направят един осъзнат избор.

- Вас на какво Ви научи спортът?

- Спортът ме е научил на много неща. Голяма част от живота си съм прекарал в тази сфера, но в общи линии ми показва, че си струва да се мечтае. Спъртът ме научи на дисциплина, научи ме да вярвам в собствените си сили и възможности, в това, че няма невъзможни неща. Това, което може да се каже за мен, като бивш спортист, е валидно за всеки един от учениците тук, а именно, че трябва да имаме смели мечти и след това да ги преследваме.

- А има ли нещо, което спортът Ви е отнел?

- Със сигурност нещата не са едностранни. Това, което ми е отнел спортът е времето с приятелите, свободното време, всички мла-

дежки забавление – партита, дискотеки и т. н., но аз смятам, че това, което ми даде е много повече от това, което ми отне.

- Какво бихте пожелали на нашите съученици и на младите хора като цяло?

- Бих им пожелал да са здрави, щастливи, да не спират да мечтаят и да преследват мечтите си!

Камелия Григорова 10б

Анкета

Какво планирате за лятото? Кое е различното, което ще направите?

Проведохме анонимна анкета сред ученици от 9-11 клас. Не бяхме изненадани от преобладаващите отговори, които предвиждаха разходки с приятели, забавления, почивка... Някои даже ги бяха подредили специално – ще спя, ще спортувам, ще ям, ще ходя на басейн. Прави добро впечатление, че всеки втори ще спортува, по-голямата част от анкетираните са убедени, че ще четат книги или пък ще попълнят някои пропуски по определени любими предмети. Нито един не желае в тези дни да ходи на кино. Почти всички ще ходят на море с родителите си, единици – с приятели. Странно ни прозвуча, че мнозина пишат, че очакват това лято да е по-интересно от миналите, но нищо не предприемат. Ами направете си го по-различно, не чакайте да ви се случи!

Предлагаме ви някои от по-интересните отговори. Пък може да вземете идея и за себе си, ако все още не сте планирали своята ваканция.

Това лято ще бъде коренно различно, защото ще ходя на море при баща ми и в Испания при вуйчо ми. Обичайните неща ще са разходки с приятели, тренировки, ще чета задължителните книги, ще помагам на баба и дядо.

Не очаквам нищо интересно. Картината е следната – лягам рано, защото нямам да уча, събуждам се в мрачно настроение, закусвам, гледам телевизия, докато издържа тъпотите, които дават. Аз съм с изтрит фейсбук, защото ми влияе зле (по мое желание го направих, държа да кажа). Ще чета книги, за да ми се затвърди позицията на задръстенячка. ще ходя на фитнес, за да си постигна целите, но едва ли, защото обичам да преяждам и нямам воля да се контролирам...

Лятото ми ще бъде като цялата учебна година – заетост, мъчение, умора... Ще работя, за да свикна да бъда самостоятелна. Може би ще прочета някоя книга. Ще тренирам усилено, за да мога да надградя своите умения и да постигна най-голямата си мечта.

Различното е, че съм решил да прочета книгите от списъка на задължителната литература. Но до препоръчителната няма да мога да стигна. Но ако и това, което съм планирал, стане, наистина ще е много различно от всяко друго лято. Обичайното е да ходя на концерти, да излизам с приятели, да отида на планина с братовчедка си, на море – със семейството ми, да пиша. Все неща, които много обичам и които ме зареждат.

Ще спортувам, ще рисувам, ще прочета повече книги от обикновено. Ще пътувам и се надявам да срещна нови приятели, за да упражня английския и руския си език.

Принципно планирах цяло лято нищо да не правя, но скоро стана ясно, че няма да стане така – книгите за 10 клас са страшно много. Ще опитам да почета, дано да стане.

Тази година аз и моите приятели ще направим приют за малки котета. Подготовка започваме още в първия ден на ваканцията. Ще е забавно и отговорно.

Планирам да излизам с приятели и най-после да намеря истинската си любов.

Най-добрият план е да нямаш план и да бъдеш изненадан. Затова не планирам нищо и оставям нещата в ръцете на случайността. Просто ей така, да се случват.

В@з Буки Веди

Хороскоп

Овен

Лятото е сезон, в който винаги си намирате добри занимания. Това лято няма да се различава много от линията, която следвате. Пътуване, ново занимание, хоби или спорт ще са причината да се запознаете с някой много вълнуващ човек, с когото ще започнете връзка. Не се страхувайте - ще ви даде най-хубавото време, което някога сте имали. Да не говорим за романтичните изненади, които ще получите.

Телец

Всеки човек има една голяма любов в живота си, която никога не може да забрави. Понякога тя следва линията на целия ни живот и винаги сме готови да отворим обятията си за тази наша неизживяна любов. За щастие това лято ще имате възможност да изберете дали да се върнете в миналото с човек, на когото истински държите. Той ще ви покаже, че се е променил и ще ви свали всички звезди..., само и само да му дадете шанс. Очаква ви и интересно признание от негова страна.

Близнаци

Очакват ви няколко големи новини, но най-голямата ще ви изненада през лятото. За едни представители на зодиакалния знак тази новина е доста чакана и за това е толкова щастлива. За други - съвсем неочаквана, но отново минава под знака на щастие. Кой не би се зарадвал на новия пришелец, а с него ще дойдат множество предизвикателства и промени.

Рак

Раци, излезте от дупката си, защото около вас гъмжи от пари. Разковничето към успеха може би се намира в случайно решение, което ще вземете през май. Обичате спокойствието на дома и живота без стрес и промяна, но сега имате рядка възможност. Не я изпускайте заради страха от новото и непредвидимото. Погрижете се за здравето си. Ядете прекалено много нездравословни храни, а лятото ви има нужда от пречистване. Преминете на

здравословен хранителен режим или спрете поне месото.

Лъв

Това лято някои Лъвови ще се радват на изключително голям късмет в някои лотарийни игри с големи печалби. Не се отказвайте и не подценявайте късмета си. Понякога животът ни изненадва по най-неочакваните начини. Защо да не сбъднете някоя своя мечта с голяма печалба и пари, които не бихте успели да съберете сами. Приключение пък очаква друга част от представителите на знака. Подказваме ви... не отказвайте покана за екскурзия от приятели.

Дева

Свърши времето, в което бяхте "сингъл". Съвсем скоро ви очаква нова и продължителна връзка, която ще ви припомни какво са компромисите и колко условности има, за да може една двойка да издържи дълго време заедно. Единствено от вас зависи дали тази връзка ще бъде кратка, или завинаги. Трябва да промените някои остри черти в характера си, за да тръгне всичко като по вода.

Везни

Лято 2018 ще бъде запомнено от вас със сбъдването на две много големи мечти. Едната от тях е да идете на място, на което винаги сте искали. Друга - да се запознаете със знаменитост, която истински обожавате. Ще имате най-чудното лято и ще се радвате на много спомени, емоционални и вълнуващи преживявания.

Скорпион

Е, всички са казали, че мечтите се сбъдват тогава, когато не спираш да вярваш в тях. Сигурни сме, че и вие следвате тази максима и затова няма да се изненадате, когато това лято се сдобите с нов дом. Как ще се случи, може само да гадаем, но най-хубавото нека си остане изненада. Започнете да избирате мебелите, за които винаги сте си мечтали. Защо не и цвета, в който ще боядисате мечтания си дом.

Стрелец

Най-хубаво от всичко на света е

да обичате и да бъдете обичани. Когато човек се чувства самотен, нищо на този свят не му носи радост. Единственото щастие идва от споделената любов, на която съвсем скоро ще може да се порадуват от сърце. Най-накрая ще обичате силно и толкова силно ще ви обичат в замяна.

Козирог

Щастие за всеки се изразява в най-различни чудеса. За едни са пари, за други - любовта. Каквото и да е вашето разбиране за щастие, ще го получите в пълен размер още това лято. Много представители на зодия Козирог ще усетят един вътрешен мир, който отдавна търсят. Ще заспишат и ще се събудят спокойни и щастливи, а светът ще изглежда едно по-добро място. На какво ли ще се дължи това? Може би на любовта...

Водолей

Всичко, което не е свързано с любовта, би било празни приказки, когато описваме какво предстои на Водолеите. Те са в етап, благоприятен за романтичните и партньорските отношения. От 12 август за тях започва 13-месечен период, в който Юпитер навлиза в Дева - в осмия дом, който отговаря за интимните връзки и за сливането. Така че на представителите на този знак им предстои едно красиво преживяване.

Риби

Все така безкористни и посветени на спасяването на всички нуждаещи се, през следващите месеци за Рибите е дошъл моментът да заплуват гордо в свои води. Себеотрицателността им ще бъде забелязана, за творческите усилия ще им бъде платено. Помощта невинаги трябва да бъде безвъзмездна и представителите на знака ще разберат това по най-приятния за тях начин - ще получат възнаграждение. От средата на тази година започва тригодишен период на неудържим възход в кариерата. Единственото условие е да се стегнат и да поемат нещата в свои ръце.

Йоана Кирилова 11м

Граматика на грешките

„Приятно прекарване” или „приятно изкарване” на лятото

Кой израз е правилният в тази езикова ситуация

Напоследък много често този избор създава затруднения. Очевидно въпросът се свежда до значението на двата глагола „изкарвам” и „прекарвам”, или по-точно до значенията на представките, по които те се различават. Значенията на пре- са много, но това, което ни интересува в случая, е „осъществяване на някакво дадено действие през някакво временна граница”. Значи глаголът „прекарвам” означава „преминавам през времето”. Представката из- също има няколко значения, но в случая е „вършене на дадено действие до край”. Заради това и глаголът означава това.

Ако сравним двата възможни поздрава, то разликата между тях е в нюансите - в единият случай се наближава на това, как протича действието, а в другия - че действието

достига до края си. От тази гледна точка е оправдано използването и на двата варианта. Предпочитание на „Приятно прекарване” може да се отдаде само за да се уважи традицията.

Трябва да отбележим обаче, че напоследък глаголът „прекарвам” навлезе сериозно в жаргона с ново значение на „измамвам някого”. Точно това значение смущава и в това се крият корените на тази дилема. Но не бива да се забравя, че този израз „Приятно прекарване” първоначално се е наложил в езика ни със съвършено различно значение и няма защо с лека ръка да се отказваме от него и негласно да се съгласяваме с жаргона.

ПРИЯТНО ПРЕКАРВАНЕ на лятната ваканция ат екипа на „В@з Буки Веди”! До нови срещи през есента!

Как да преборите лятната скука

Ако изпаднете в онзи неловък момент, когато е лято, а вие се чувствате отегчен до смърт и без никаква идея с каква (без)смислена дейност да се захванете, винаги е добре да имате извор на вдъхновение под ръка. Следващият списък не претендира да е изчерпателен, но пък съдържа идеи за летни развлечения

1. Опитайте се да потичате боси из квартала, въпреки че би било по-добре из тревата (полезно е)
2. Когато отидете на море, изпратете писмо с тайно послание в бутилка
3. Отидете на пикник
4. Постройте си пясъчен замък или заровете ваш приятел в пясъка
5. Подремнете под сянка на дърво в парка
6. Вземете един буркан и ловец светулки, но не забравяйте след това да ги пуснете на свобода
7. Пуснете хартиени фенери в небето
8. Скочете в басейн, във фонтан или в морето с дрехите
9. Не си лягайте, за да дочакате изгрева на слънцето и го наблюдавайте

Йоана Кирилова 11м

Разхлаждащи летни коктейли

Лятото дойде и ще става все по-горещо. Имаме нужда от разхлаждане, освежаване, леден полъх. Перфектният начин да се случи това са студентите, цветни, вкусни плодови коктейли. Предлагаме ви нашите.

Тропическа страст

Разхладете лятото с този жаждоутоляващ коктейл от манго, портокали и маракуя. Може да го сервираме чист или смесен с газирана вода.

Продукти:

- 1 голямо манго
- сокът от 2 портокала
- сокът на 1 лимон
- 150 мл сок от маракуя (може натурален сок)
- газирана вода

Начин на приготвяне:

1. Обелете мангото и отстранете костилката. Поставете парчетата в пасатор или кухненски робот и пюрирайте.
2. Добавете портокаловия и лимоновия сок и след това и натуралния сок от маракуя. Разбъркайте.
3. Сервирайте коктейла чист или с газирана вода

Перфектната лимонада

Всеки знае как се прави лимонада – изцеждаш малко лимони и добавяш захар и вода. Лесно! Но как да направим лимонадата така, че да е перфектна всеки път. Ето един изпитан метод.

Продукти за 6 порции:

- 1 ч.ч. захар (може да се намали до ¾ чаша)
- 1 ч.ч. вода (за сироп)
- 1 ч.ч. прясно изцеден лимонов сок
- 3-4 ч.ч. студена вода (за разреждане)

Начин на приготвяне:

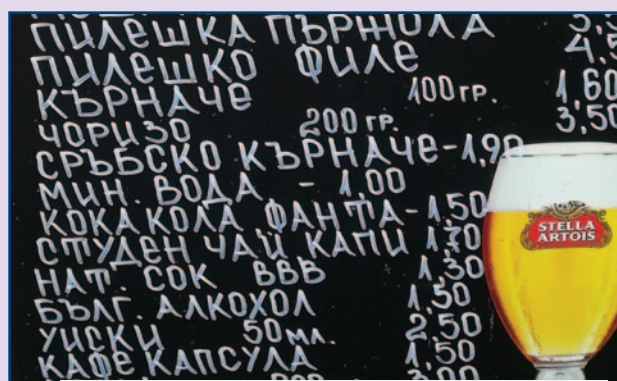
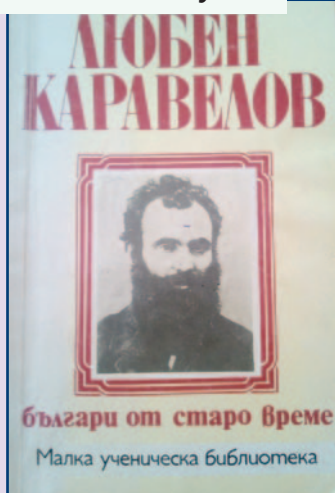
1. Направете сироп, като загреете водата и захарта в касерола, докато тя напълно се разтвори.
2. Докато чакате да стане сиропът, изцедете лимоните. За една чаша 4-6 лимона би трябвало да са достатъчни.
3. Изсипете сироп и лимоновия сок в подходяща кана и добавете студената вода, като опитвате, за да си го нагласите на вкус. Приберете за 30-40 минути в хладилник. Сервирайте с лед и украса от лимонени резени.

Йоана Кирилова 11м

И все тази грешка...

Защо заглавието на книгата е с малка буква

И тук кАрначето отново е станало кЪрначе

Какво не знаем за родния си град?

Ние, екипът на училищния вестник, ви предлагаме да използвате свободното си време, за да научите още нещо за родния ни град. Летните дни са идеалното време за разходки и съчетаване на приятно и полезно. Вижте интересни факти, които може би не знаете, обекти, които не сте посещавали – с всичко това искаме да ви накараме да се гордеете, че живеете в Плевен.

Известни съграждани

Факира Мити (Димитър Димитров)

Роденият на 22 февруари 1910 г. всеизвестен илюзионист избира магията за свое призвание още когато е 13-годишен. Димитър Димитров е бил единственият вентролог в България, покоряващ многобройната си публика с номера "Иванчо и Ганчо". Изключителна популярност добива и с уменията си да хипнотизира. Верен спътник в магическия път на илюзиите е неговата съпруга и асистент Анастасия, наричана Мадам Сизи. В звездното семейство се ражда очаквано голяма звезда – певецът Емил Димитров. Носител е на златен Народен орден на труда за приноса си в илюзионистичното изкуство у нас.

Гена Димитрова

С оперно пеене започва да се занимава в гимназията. През 1964 – 1966 година е в майсторски клас в Музикалната академия. Големият ѝ успех идва на 27 декември 1967 година с ролята на Абигайл в „Набуко“ на Джузепе Верди. През 1970 година Димитрова е победител в Международния конкурс за млади оперни певци в София. През следващите години Гена Димитрова се налага като една от водещите изпълнителки в Италия. Най-успешният период в кариерата на Димитрова е премиерата на постановката на Франко Дзефирели на „Тоска“ в „Ла Скала“, в която участват също Пласидо Доминго и Никола Мартинути. Умира на 11 юни 2005 година в Милано.

Илия Бешков

Илия Бешков е роден на 24 юли 1901 година. В периода 1918 – 1920 г. Бешков следва в Юридическия факултет на Софийския университет. Завърща се за кратко в Плевен като учител. През 1921 г. започва да учи живопис в Художествената академия. Още като студент печата карикатури. През 1923 г. е арестуван за участие в Юнското въстание. От 1930 г. е член на дружеството „Родно изкуство“. От 1945 г. преподава в Академията рисуване, илюстрация и оформление на книгата, редовен професор там става през 1953 г., завежда катедра „Графика“ до края на живота си. Умира в София на 23 януари 1958 г.

Плевен има богата и интересна история. Първото трайно селище по тези земи най-вероятно е било тракийско и е възникнало в средата на I хил. пр. Хр. В началото на Новата ера римляните основават в днешния парк Кайлъка антично селище, което наричат Сторгозия. Крепостта е пазела важния път Ескус – Филипополис. През 13 век Плевен е важен занаятчийски и търговски център. За голямото му значение говори фактът, че на града било позволено да сече собствени монети. Плевен оказва ожесточена съпротива на турските нашественици, заради което след завземането му е разрушен, а населението – избито или прогонено.

През 17 и 18 век градът е център на търговията с едър рогат добитък и овце. През 1825г. в Плевен се открива българско светско училище, а през 1840г. отваря врати първото българско девическо училище. През 1834г. е изградена църквата „Св. Николай“, а през 1869г. е основано читалище „Съгласие“. През 1871г. в Плевен има 3101 къщи със 17 000 население. През май 1869г. тук Васил Левски основава първия таен революционен комитет в България.

Плевен става световноизвестен по време на Руско-турската освободителна война, когато градът е арена на най-важната битка между двете армии, решила изхода на войната. На 10 декември 1877г. Осман паша прави отчаян опит да пробие блокадата в района на река Вит, но претърпява пълно поражение и Плевен пада след 5 месеца невероятни усилия. Това е денят на освобождението на Плевен.

След Освобождението градът бързо се разраства. За това допринасят новопостроените жп линии София – Варна/Русе и Плевен/Ясен – Сомовит – Черквица. Плевен се превръща във важен селскостопански център. Развиват се маслодайната, мелничарската и винената индустрии, както и отглеждането на едър рогат добитък.

Костницата в Скобелевия парк

В центъра на Скобелевия парка е издигнатата Братска могила-костница. Върху нея, в специално направени ниши от бигор, са поставени 4-и 9-фунтови оръдия от Руско-турската война 1877-1878 г., а на върха е поставен Георгиевски кръст за храброст. Интериорът на костницата е преустроен в чест на 100-годишнината от Плевенската епопея. В елипсовидни медальони са изписани имената на полковете от отряда на ген. М. Д. Скобелев, които се сражават на 11-12 септември 1877 г. В саркофаг от черен полиран гранит, поставен в центъра на костницата, се съхраняват костите на воители от Скобелевия отряд, загинали по време на III-я шурм за Плевен.

Иван Жунтовски 11м

Зам.- директорът Димитър Димитров награди с грамоти и медали участниците от Ателие по живопис и Арт ателие по проект "Твоят час", представили се отлично в два национални конкурса. Ръководител – Росица Симова.

Редакционен екип

Мерилин Писина, Преслава Кръстева, Иван Жунтовски, Йоана Кирилова, Магдалена Минкова, Виолета Антонова, Камелия Григорова, Анна Стайкова, Християна Тасева, Миглена Бурова, Илейн Иванова, Виктория Енева, Зина Махмудова, Елица Борисова

Предпечат – Мерилин Писина и Преслава Кръстева; консултант - Йончо Йончев

Редактор-консултант – Радинка Иванова

гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280

el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 05.07.2018г.